

Warszawa, 14 października 2015 r.

DIŚ-WZIP.403.396.2015.AnJa.2

Pan Adrian Grzegorz
NATURAL FOREST FOUNDATION
ul. Królowej Jadwigi 13/21
11-500 Giżycko

Stanowny Penie,

W odpowiedzi na Pana wniosek z 14 września 2015 r. uprzejmie informuję, że biorąc pod uwagę ogólnikowe sformułowanie we wniosku, można jedynie wskazać, iż obecnie źródłem zasady, przezorności wobec przedmiotów ochrony znajdujących się na obszarze Natura 2000 w prawie unijnym jest art. 191 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) (Dz. Urz. C 326, z dnia 26.10.2012 r.), który brzmi: „*Polityka Unii w dziedzinie środowiska [...] opiera się na zasadzie ostrożności oraz na zasadach działania zapobiegawczego*”. Co istotne, zamieszczenie powyżej przytoczonej zasady w traktacie, a więc prawie pierwotnym, automatycznie powoduje, iż wszystkie państwa członkowskie są zobowiązane do przestrzegania przepisu oraz do jego bezpośredniego stosowania. Jeżeli nie da się ustalić, czy negatywne oddziaływanie wystąpi, czy też nie zakłada się, że wystąpi, zaś niemożliwe do rozwiania wątpliwości są interpretowane na korzyść środowiska. Podkreślić jednak należy, iż powyższa zasada zobowiązuje każdego, kto planuje, wyraża zgodę lub podejmuje działalność, której negatywne oddziaływanie na środowisko nie jest w pełni rozpoznane (ze względu na niedostatki w wiedzy, deficyt informacji, brak pełnych danych statystycznych, niemożność wykonania analiz, niemożność wykonania symulacji, rozbieżność stanowisk, zwłaszcza stanowisk ekspertów), by kierując się przezornością, podjął wszelkie możliwe środki zapobiegawcze. Zasadę przezorności w stosunku do sieci Natura 2000 wyraża art. 6 Dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz. U. L 206 z 22.07.2002) oraz jego wykładnia dokonywana w wyrokach Trybunału Sprawiedliwości.

Biorąc powyższe pod uwagę należy uznać, iż wszystkie organy Państwa zobowiązane są do przestrzegania przywołanej zasady, jako powszechnie przyjmowanej w Europie normy podejścia do ochrony środowiska.

Dodatkowo należy nadmienić, że zgodnie z postanowieniem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 24 stycznia 2006 r., sygnatura I OSK 928/05 oraz z dnia 19 stycznia 2011 r., sygnatura I OSK 8/11 udostępnienie informacji publicznej nie służy dokonywaniu wykładni obowiązującego prawa.

Zgodnie z ustawą z dnia 6 września 2011 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2001 r. Nr 112, poz. 1198, z późn. zm.) organ jest zobowiązany do udostępnienia informacji, która znajduje się w jego posiadaniu i której używa do zrealizowania powierzonych prawem zadań.

Odnosi się to do przede wszystkim do informacji o określonych faktach i istniejących w chwili udzielania informacji stanach. W związku z tym wniosek o wyjaśnienie treści aktów prawnych nie ma takiego charakteru i nie stanowi informacji publicznej w rozumieniu ustawy z dnia 6 września 2011 r. o dostępie do informacji publicznej.

2 powołaniami
Dyrektor Departamentu Informacji o Środowisku
ubdanojle
Agnieszka Zdanowska
Naczelnik Wydziału ds. Projektów i Krajowej Sieci
„Partnerstwo: Środowisko dla Rozwoju”